

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 82/11
21.12.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Р, због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 3. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 802/11 од 14.11.2011. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 број 3981/11 од 13.09.2011. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, дана 21.12.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 802/11 од 14.11.2011. године, као основан, и утврђује да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 број 3981/11 од 13.09.2011. године, повређен закон - одредба члана 369. тачка 4. ЗКП-а, у вези члана 60. став 2. тачка 2. ЗКП-а, у корист окривљеног М.Р.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Смедереву К број 231/10 од 13.07.2011. године, окривљени М.Р, оглашен је кривим и то: за кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 3. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру, за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године; за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и за кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године и два месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору од 26.08.2006. до 28.08.2006. године.

Окривљени је обавезан да плати суду износ од 45.203,00 динара на име трошкова кривичног поступка и износ од 5.000,00 динара на име паушала, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Оштећени С.Ј. је ради остваривања имовинско правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 број 3981/11 од 13.09.2011. године, уважењем жалбе окривљеног М.Р. преиначена је пресуда Вишег суда у Смедереву К број 231/10 од 13.07.2011. године, у погледу одлуке о казни, тако што је другостепени суд окривљеном задржао као правилно утврђене казне затвора и то: за кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 3. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру казну затвора у трајању од три године, за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ казну затвора у трајању од једне године и за кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ казну затвора у трајању од три месеца, за која кривична дела је првостепеном пресудом оглашен кривим, па га је применом одредби члана 60. и 63. КЗ и члана 356. ЗКП-а, осудио на јединствену казну затвора у трајању од три године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 26.08.2006. до 28.08.2006. године.

Против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 3981/11 од 13.09.2011. године, Републички јавни

тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз бр. 802/11 од 14. 11. 2011. године, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП-а у вези члана 60. став 2. тачка 2. КЗ, предлогом да Врховни касациони суд уважењем захтева донесе пресуду којом ће утврдити да је наведеном пресудом Апелационог суда у Београду повређен закон у корист окривљеног М.Р. Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а и у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног М.Р, адвоката Д.К, као и окривљеног М.Р, који није могао бити обавештен на адреси из списка предмета, размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев подигнут, па је по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Одредбом члана 60. став 1. Кривичног законика прописано је да ће суд, ако је учинилац једном радњом или са више радњи учинио више кривичних дела за које му се истовремено суди, претходно утврдити казне за свако од тих дела, па ће за сва та дела изрећи јединствену казну. Одредбом става 2. истог члана одређена су правила за изрицање јединствене казне, па је тако тачком 2. тога става прописано да ће суд, ако је за кривична дела у стицају утврдио казне затвора, повисити најтежу утврђену казну, с тим да јединствена казна не сме достићи збир утврђених казни, нити прећи 20 година затвора.

Имајући у виду да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни тако што је окривљеном задржао као правилно утврђене казне затвора за кривична дела у стицају за која је оглашен кривим првостепеном пресудом и то: за кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 3. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру, казну затвора у трајању од три године, за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ, казну затвора у трајању од једне године и за кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ казну затвора у трајању од три месеца, а затим га осудио на јединствену казну затвора у трајању од три године, у коју му се урачунава време проведено у притвору, то је очигледно да је окривљени другостепеном пресудом осуђен на јединствену казну затвора која је једнака висини најтеже утврђене појединачне казне (3 године) уместо да је већа од ње, а мања од збира утврђених казни.

С тога се основано у захтеву за заштиту законитости истиче да је другостепени суд одлуком о казни прекорачио овлашћење које има по закону, односно по напред цитираној одредби члана 60. став 2. тачка 2. ЗКП-а, чијом правилном применом је јединствена казна затвора морала бити већа од најтеже утврђене казне.

Поступајући на наведени начин, по оцени овога суда, другостепени суд је у корист окривљеног М.Р. повредио Кривични закон из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези члана 60. став 2. тачка 2. КЗ-а.

Налазећи да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, Врховни касациони суд је само утврдио да је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 3981/11 од 13.09.2011. године повређен закон у корист окривљеног не дирајући у правноснажну пресуду против које је захтев подигнут.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. Закона о уређењу судова и члана 425. ст. 1. и 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Весна Веселиновић,с.р.

Бата Цветковић,с.р.